

DR. BALÁZS L. GYÖRGY 65. SZÜLETÉSNAPJÁRA

Balázs L. György 1958. április 27-én született Budapesten. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem szerkezetmérnök professzora. Főbb tevékenységi területei: beton, vasbeton és feszített beton szerkezetek, FRC (szálerősítésű betonok), FRP (szálerősítésű polimerek), az anyagok tűz alatti viselkedése, tűzterherre való tervezés, tartósság, élettartamnövelésnek,

repedéstágasság kérdései, UHPC (ultra nagy teljesítményű beton) és fenntarthatóság.

Építőmérnöki diploma után egy évig az Uvaterv Hídirodában dolgozott. 1983-tól folyamatosan a Budapesti Műszaki Egyetemen dolgozik. 1999-2015 között az Építőanyagok és Mérnökgeológia Tanszéket, majd a tanszékek átszervezésével 2015-2018 között az Építőanyagok és Magaséptés Tanszéket vezette, folytatva, elmélyítve édesapja korábbi tanszékvezetői munkáját.

A kutatások iránti elhivatottsága már fiatal korában is megmutatkozott először Széchenyi profeszori, majd Bolyai ösztöndíjas volt. Igen fiatalon, negyvenkét évesen, 2000-ben nevezték ki professzorrá. Széleskörű hazai és nemzetközi kutatási tevékenysége révén folyamatos segítséget nyújtott az aktuális kutatási témák feldolgozásában, és fiatal kollégáinak a tudományos fokozatuk megszerzésében. Ezt követően kiemelkedően magas számú hazai és külföldi kutatási projektnek volt témavezetője a BME képviselőjében, amellyel célja volt a kutatások folyamatos biztosítása és tudományos utánpótlás képzése.

Építőmérnöki Doktori Iskola Tanácsának (DIT) tagja (2002-től), Vásárhelyi Pál Építőmérnöki és Földtudományi Doktori Iskola tisztagja (2008-tól), Habilitációs Bizottság és Doktori Tanács (HBDT) tagja (2000-től), Doktorandusz ügyek kari felelőse az Építőmérnöki Karon (1994-2005), Építőmérnök Kar Kari Tanácsának tagja (1999-től 2018-ig), Gazdasági dékánhelyettes az Építőmérnöki Karon (2013-2015), Dr. Gallus Rehm Alapítvány Kuratóriumának elnöke (2000-től), Pier Luigi Nervi kiállítás fővédnöke (2016), Polonyi István kiállítás fővédnöke (2017).

Az építőmérnöki képzésben számos tantárgy tematikájának

kidolgozása fűződik a nevéhez. A hazai és nemzetközi kutatásokban vezető szerepet vállalt kutatási pályázatok témavezetőjeként.

Az egyemi feladatai mellett a nemzetközi életben is számos feladatot vállalt. A CEB Magyar Tagozatában 1982-ben kezdett el tevékenykedni, közvetlenül a diploma megszerzése után. A FIP Magyar Tagozatában titkári feladatokat kapott 1995-ben. A CEB és a FIP nemzetközi szervezetek egyesítése révén 1998-ban jött létre a **fib** Nemzetközi Betonszövetség. Még abban az évben a **fib** Magyar Tagozatnak vezetőjévé választották. Fáradozása révén az egyesület mintegy ötven céget és kétszáz mérnököt magában, így a legaktívabb egyesületek közé tartozik.

Megalapította a **fib** PhD Szimpózium sorozatot, amelynek 1996-ban és 1998-ban Budapest volt a házigazdája. A sikeres nemzetközi konferenciasorozat további állomásai: Bécs (2000), München (2002), Delft (2004), Zürich (2006), Stuttgart (2008), Lyngby (2010), Karlsruhe (2012), Quebec City (2014), Tokió (2016), Prága (2018), Párizs (2020, 2021) és Róma (2022).

Balázs L. Györgyöt 2003-ban választották **fib** elnökségi taggá. Ezekben az években több újítást is kidolgozott. Ő javasolta a 2003-ban indult **fib**-tanfolyamok rendszerét. A **fib** Nemzetközi Betonszövetségben végzett munkájának elismerése, hogy 2011-2012 között nemzetközi szervezet elnökévé - **fib** President - választották. Az elnöki feladatok folytatásaként örökös tiszteletbeli elnökként – **fib** Honorary President – segíti a szervezet munkáját. Mindemellett az **fib** COM 9 „Dissemination of knowledge” Bizottság elnöke.

Publikációinak száma meghaladja a négyszázhetvenet. György L. Balázs számos értékes nemzetközi kapcsolatot épített és fontosnak érzi ezek ápolását, ezzel növeli hazánk ismertségét és elismertségét.

A 65. születésnapjáról a műegyetemi hagyományoknak megfelelően 2023. április 28-án a BME dísztermében nemzetközi ünnepi üléssel emlékeztek meg – *Concrete towards a sustainable future - Korszerű betonelemek a fenntartható jövő érdekében* – amelyen 25 tudományos előadás és számos további rövid köszöntés hangzott el angol, ill. magyar nyelven.

Kedves Gyuri! Köszönjük a sok-sok kapcsolatot, az emberséget, és ezúttal kívánunk neked boldog születésnapot.

Lublóy Éva

SZARKÁNDI JÁNOS 65. SZÜLETÉSNAPJÁRA

Szarkándi János 1958. március 29-én született Pécsen. A betonnal kapcsolatos első emlékei egészen a gyerekkoráig nyúlnak vissza. A beton felhasználásával általános iskola alsó tagozatában találkozott először, amikor iskolatársaival a saját maguk által fabrikált gokartot szeretnék volna tesztelni. A „versenyautó” – amelyet falécek, golyóscsapágyak és deszkák segítségével alkottak meg

– kipróbálására mi sem volt alkalmasabb, mint a sima felületű betonút. Bár az anyaggal kapcsolatos felismerés nem volt tudatos, mégis döntő szerepet játszott későbbi pályaválasztásában.

Élete meghatározó momentuma volt, amikor 1979-ben lakatosként elkezdett dolgozni a Duna-Dráva Cement Kft. Beremendi Cementgyárában, miután az akkori pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskola szilikát-gépész szakát elvégezte. Tanulmányai között említhető továbbá a veszprémi, majd később a gödöllői egyetem. Előbbin cement- és mészipari mérnök diplomát, utóbbin MBA képesítést szerzett.

A lakatos pozíciót követően művezető, majd üzemvezető pozícióban dolgozott a gyárban, a következő évek, évtizedek során főmérnök, valamint kereskedelmi és marketing

vezérigazgató pozícióban is dolgozott. A teljes ranglétra bejárása során egyre közelebb került az anyaghoz, nem csak fizikailag, hanem gondolati szinten is. A DDC-nél eltöltött évek alatt megismerte a gyártási folyamatokat, a különféle cement- és betontípusokat, valamint azt, hogy ezeket miként lehet az építészetben felhasználni.

Műszaki szakemberként többek között részt vett a Beremendi és Váci Cementgyár környezetvédelmi beruházásában, az alternatív tüzelőanyagok alkalmazásának bevezetésében, valamint az értékesítési tevékenység irányítójaként pedig sikereket ért el a piaci változások kezelésében.

2007. január 1-től egészen 2022. december végéig a Duna-Dráva Cement Kft. elnök vezérigazgatójaként tevékenykedett, az évtizedek alatt megszerzett tudásával segítette és támogatta, építette a társaság jelenét és jövőjét. 2023. január 1-től a DDC kötelékében eltöltött több mint négy évtized után megkezdte nyugdíjas éveit, a stafétát pedig kollégájának, Szilágyi Zsoltnak adta át.

Szarkándi János napjainkban a Magyar Cement-, Beton- és Mészipari Szövetség elnökeként tevékenykedik. A szövetség gondozásában jelenik meg immáron 30 éve társfolyóiratunk, a Beton című szakmai lap.

DDC Kommunikációs Osztály

LAKATOS ERVIN 90. SZÜLETÉSNAPJÁRA

Lakatos Ervin 2023. június 24-an ünnepelte 90. születésnapját családja és barátai körében. Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy én is köszönhettem őt ezen nevezetes alkalomból.

Megköszöntem neki szerte ágazó és áldozatos munkáját, amiben a szakmai kérdésekre és annak emberi vonatkozásaira mindig odafigyelt. Nemzetközi szervezetünkben a FIP

vonalán és a **fib**-en belül is fontos szerepet töltött be.

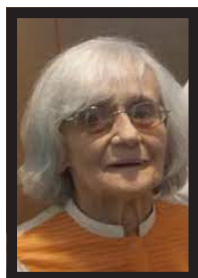
Ervin és Kedves Felesége, Juli beszámoltak róla, a korukhoz képest jó egészségben élnek. Programjaik elsősorban családi környezetre szorítkoznak.

A kollégái és a **fib** Magyar Tagozat nevében kívánunk a lehetőségeknek megfelelően legkedvesebb időtöltést Ervin és Juli számára. Tisztelettel:

Balázs L. György

BÚCSÚZUNK KIRÁLYFÖLDI LAJOSNÉ SÁROSI ANTÓNIÁTÓL (1932-2023)

2023. május 5-én, életének 91. esztendejében elhunyt Királyföldi Lajosné Sárosi Antónia, az Uvaterv hídtervező mérnöke. Életútjáról részletes köszöntő jelent meg dr. Tassi Géza és Vörös József tollából a Vasbetonépítés szakmai lapban 2022-ben, a 90. születésnapja alkalmából, ami tükrözi a küzdelmekről nem mentes gazdag életútját.

1932. november 3-án született Budapesten. Édesapját fiatalon, 1945 decemberében veszítette el, aki életét áldozta a szolnoki vasúti Tisza-híd roncskiemelése közben.

Kitűnő gimnáziumi eredményeivel felvételt nyert Párizsba a Sorbonne-ra, de anyagi okok miatt nem tudott ekkor egyetemre menni. 1950 nyarától még a gimnázium mellett műszaki rajzoló volt az ÁMTI Hídosztályán, ami az átszervezés után az Uvaterv része lett.

1953-ban született meg leánya, aki követte szüleit a mérnöki pályáján. Család és munka mellett 1961-ban szerzett mérnöki oklevelet a BME-n, majd 1974-ben szakmérnöki végzettséget. 1968-tól nyugdíjazásáig, 1990-ig az Uvaterv irányító tervezője volt. Építőmérnök férjét 1983-ban veszítette el, négy évtizedet élt özvegyiségben.

Személyes beszámolója, portréja olvasható a Lánchíd füzetek mérnökportré sorozatának indító kötetében és dr. Träger Herbert köszöntésére készített emlékkönyvben is.

Tervezői munkásságának bemutatására aligha vállalkozhatunk, hiszen oly gazdag és szerteágazó. Vezető szerepe volt az M1 és M7 autópályák rendkívül változatos vasbeton hídjainak tervezésében, közöttük több légies, karcsú gyalogos műtárgy megvalósulásában. Részt vett az előregyártott hídgerendacsaládok fejlesztésében is. Nyugdíjazása után a Civilplan munkatársa, majd az Utiber tanácsadója volt. Számos hídterv mellett elkészítette a 10. sz. és a 86. sz. főutak alagútjainak ajánlati terveit is. Egyik

utolsó nagyobb munkája volt a 8. sz. főút felett Veszprém előtt megépült, előregyártott hídgerendás főnyílású V-lábú műtárgy.

Nyugdíjasként egy évtizeden keresztül részt vett a Központi Közlekedési Felügyelet hatósági munkájában is. E munkáját 2000-tól leánya folytatta, aki később a létrehozott hatósági Hídosztályt vezette nyugdíjazásáig.

A Mélyépítéstudományi Szemlében négy cikke, az Uvaterv Műszaki Közleményekben három tanulmánya jelent meg. Társ szerzőként két tankönyv írásában vett részt. Fejezeteket írt a Mérnöki Kézikönyvbe és a 35 éves az autópálya című kiadványba. Nemzetközi konferencián előadást tartott Novgorodban, Udinében és Jordániában, Ammánban.

1972-től a Széchenyi István Műszaki Főiskola oktatója, majd 1977-től nyugdíjazásáig a BME oktatásában vett részt. Öt nyelven beszélt, olvasta a nemzetközi szakirodalmat – e tudását kamatoztatta, mikor 1990-től 2005-ig a BME idegen nyelvű képzésében volt gyakorlatvezető. A Műegyetemen címzetes docensi kinevezést kapott.

Nem felejtette el gyermekéveinek küzdelmeit: szorgos munkájával szerzett szerény jövedelméből 1994-ben létrehozta a *Tudással és jó lelkiismerettel – Scientia et Conscientia* Alapítványt, enyhítendő a hirtelen bevezetett egyetemi tandíj-kötelezettség terheit.

Aktívan részt vett a tudományos egyesületek munkájában is, 1953-tól a KTE tagja, és megalakulásától a *fib* Magyar Tagozat tagja volt.

1980-ban és 1983-ban a Közlekedés kiváló dolgozója kitüntetést, 1986-ban Jáky-díjat kapott. Munkásságát a Hidászokért Egyesület 2018-ban Clark Ádám-életmű díjjal jutalmazta.

Életútja emlékéül álljon itt intelme, mit a mérnökportréjában fogalmazott meg: A felnövekvő hidász nemzedék érezze magát érdekeltnek, felelősnek abban, hogy jól és szépen alakuljon körülöttünk az épített világ.

Nyugodjék békében.

Hajós Bence